

РЕШЕНИЕ

№ 329

гр. Варна, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Магдалена Кр. Недева

при участието на секретаря Десислава Ив. Шинева Чипева
като разгледа докладваното от Ванухи Б. Аракелян Въззивно търговско дело
№ 20223001000186 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 от ГПК.

Подадена е въззивна жалба от Национална агенция за приходите, чрез директор на Дирекция „Държавни вземания“ – В. П. срещу решение № 28 от 15.12.2021 г., постановено по т. д. № 31/2021 г. по описа на Разградския окръжен съд, с което е отхвърлен предявеният от Национална агенция за приходите срещу „Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/, „Юробанк България“ АД и синдика на „Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ иск на осн. чл. 694, ал. 3, т. 1 от ТЗ за установяване, че приетите вземания на ответника „Юробанк България“ АД, включени в списъка на приетите от синдика вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, на кредиторите на „Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ в размер на 57 430.61 лв. главница и лихви в общ размер на 19 335.23 лв., включени в списъка като обезпечени с НА за учредяване на договорна ипотека № 49, т. 1, рег. № 560/23.02.2017 г. на СВ гр. Разград и договор за особен залог върху индивидуално определени движими вещи, вписан в ЦРОЗ под № 2017022701540, не са обезпечени с посочените обезпечения, за предвиждане на поредност за удовлетворяването

им по чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ за главницата и по чл. 722, ал. 1, т. 8 и т. 9 от ТЗ за лихвите, както и за установяване, че вземанията на „Юробанк България“ АД по Договор за кредит № 05-0130/21.02.2011 г. не са обезпечени с договор за особен залог, вписан под № 2011022100860 и същото обезпечение не дава право на предпочитателно удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, като неоснователен и недоказан.

В депозираната въззивна жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение. Твърди се, че видно от НА за учредяване на договорна ипотека върху недвижими имоти № 49, т. 1, рег. № 560/23.02.2017 г. на СВ гр. Разград, Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ е учредило договорна ипотека върху свои недвижими имоти за обезпечаване на вземане по договор за кредит от 23.02.2017 г., но само до размера от 500 000 лв. Жалбоподателят счита, че допълнително учредената договорна ипотека във връзка с увеличения размер на главницата до сумата от 558 675 лв., не представлява прието в производството по несъстоятелност обезпечение на вземанията на „Юробанк България“ АД по Договор за кредитна линия № 100-1977/23.02.2017 г. Сочи, че вземания на банката по горния договор са обезпечени и с договор за особен залог върху индивидуално определени движими вещи, вписан в ЦРОЗ преди датата на увеличение на главницата и съответно същият няма как да обезпечи вземанията до увеличения размер.

По отношение на отхвърления установителен иск относно вземанията на банката по Договор за кредит № 05-0130/21.02.2011 г., обезпечени с договор за особен залог, въззивникът излага подробни аргументи, че същите не могат да бъдат протИ.поставени на кредиторите, тъй като вписването на особения залог не е било подновено в петгодишния срок. Твърди, че за да отхвърли предявения иск, съдът се е позовал на наличието на нов договор за особен залог, но не е изследвал дали същият е претендиран от кредитора в производството по несъстоятелност и респективно дали представлява прието обезпечение в производството по несъстоятелност. Сочи, че за да достигне до този извод, първоинстанционният съд е кредитирал твърденията на ответната страна без да са приложени доказателства, от които да са видни претендираните обезпечения в производството по несъстоятелност. Съобразно предходното намира доводите на Разградския окръжен съд относно наличието на нов договор за особен залог за неправилни като счита, че предходният договор за залог, вписан в ЦРОЗ под № 20210319101510,

следва да бъде изключен от обезпеченията, даващи право на предпочтително удовлетворение на вземанията на кредитора. Излага аргументи, че съдът е ограничен само до претендираните от кредитора в производството по несъстоятелност права и не може да установява обезпечения извън претендираните в същото. Моли за отмяна на атакуваното решение. Претендира разноски за двете инстанции.

Няма доказателствени искания.

В законоустановения срок е депозиран писмен отговор от страна на „Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/, чрез особен представител адв. И. И., в който се излагат аргументи относно правилността на процесното решение. Претендира се неоснователност на оплакванията във въззивната жалба. Твърди се, че процесните вземания са предявени като обезпечени по реда и в срока на чл. 685 от ТЗ. Намира искането за изключване на обезпеченията, даващи право на предпочтително удовлетворяване за неоснователно и недоказано. Оспорва твърденията, че същите не са обезпечени с договор за особен залог като invoира подробни аргументи в подкрепа на горното. Моли за оставяне на депозираната жалба без уважение. Претендира възнаграждение за въззивна инстанция.

Няма доказателствени искания.

Депозиран е писмен отговор от страна на синдика на „Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ - Р. Т.. Излагат се аргументи относно правилността на процесното решение. Въззиваемият намира въззивната жалба за немотивирана. Твърди, че всички суми, предмет по Договор за предоставяне на кредитна линия № 100-1977/23.02.2017 г. са били надлежно обезпечени към момента на предявяване на вземането в производството по несъстоятелност. Invoира доводи, че вземанията на „Юробанк България“ АД, произтичащи от Договор за предоставяне на кредит под формата на кредитен лимит за издаване на банкови гаранции и акредитиви № 05-0130/21.02.2011 г., също са обезпечени, доколкото е налице вписана ипотека в полза на кредитора от 2011 г. и е учреден особен залог през 2014 г., който е подновен в срок. Моли за оставяне на депозираната въззивна жалба без уважение.

Няма доказателствени искания.

В срока по чл. 276, ал.1 от ГПК е постъпил отговор и от „Юробанк

България“ АД, чрез юрк. Гургана Чернева-Агопан, в който се инвокират доводи относно правилността на първоинстанционното решение. Банката намира искането на Национална агенция за приходите за неоснователно и недоказано. Излага аргументи, че процесното вземане е обезпечено за целия размер на отпуснатата главница от 558 675 лв. и произтичащите от него лихви, такси и разноски. Оспорва искането на въззивника за изключване от обезпеченията, даващи право на предпочтително удовлетворяване на Договор за залог с първоначално вписване № 2011022100860, като неоснователно.

Няма доказателствени искания.

Депозирана е и частна въззивна жалба от Национална агенция за приходите, чрез директор на Дирекция „Държавни вземания“ – В. П. срещу определение № 2 от 07.01.2022 г., постановено по т. д. № 31/2021 г. по описа на Разградския окръжен съд, с което жалбоподателят е осъден да заплати по сметка на Разградски окръжен съд сумата от 767.65 лв. за държавна такса на осн. чл. 77 от ГПК във вр. с чл. 694, ал. 7 от ТЗ.

В подадената частна въззивна жалба се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на определението. Инвокират се доводи, че частният жалбоподател защитава интереса на държавата като кредитор с публични вземания в производството по несъстоятелност. Твърди се, че съгласно чл. 84, т. 1 от ГПК, приложим с оглед разпоредбата на чл. 621 от ТЗ, държавата и държавните учреждения се освобождават от държавна такса, освен по искове за частни държавни вземания и права върху вещи частна държавна собственост. Моли се за отмяна на определението.

Постъпил е отговор от страна на синдика на „Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ - Р. Т.. В същия се твърди, че разпоредбата на чл. 694, ал. 7 от ТЗ не предвижда предварително внасяне на държавна такса по установителните искове, но в случай на отхвърляне на иска, разноските следва да бъдат за сметка на ищеца. Претендира, че горната разпоредба не препраща към други правни норми, предвиждащи освобождаване от заплащане на държавна такса по отношение на Национална агенция за приходите. Моли за оставяне на жалбата без уважение.

В законоустановения срок не са постъпили отговори от страна на „Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ и „Юробанк България“ АД.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбите са подадени в срок, от

надлежна страна и срещу подлежащи на обжалване съдебни актове, поради което са процесуално допустими.

В о. с. з. на 08.02.2022 г. въззивникът не се явява и не се представлява.

В същото о. с. з. въззиваемото дружество „Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ и синдикът на същото, редовно призовани, не се явяват, не се представляват. Съдът докладва постъпили писмени молби с вх. № 5984/05.10.22 г. от пълномощника на въззиваемата страна адв. К. и вх. № 6031/06.10.22 г. от синдика, в които заявяват, че са редовно уведомени, но поради служебна ангажираност не могат да участва в настоящото съдебно заседание и молят да се даде ход на делото.

В о. с. з. процесуалният представител на въззиваемата „Юробанк България“ АД поддържа депозирания отговор и представя списък по чл. 80 от ГПК.

След като прецени доказателствата по делото – поотделно и в тяхната съвкупност, по вътрешно убеждение и въз основа на приложимия закон, Варненският апелативен съд съобразява следната **фактическа установеност**:

Предявен е иск с правно основание чл. 694, ал. 3, т. 1 от ТЗ от Национална агенция за приходите против „Логис транс“ ЕООД /в несъстоятелност/, „Юробанк България“ АД, Р. Т. - синдик на „Логис транс“ ЕООД /в несъстоятелност/, за установяване, че приетите вземания на ответника „Юробанк България“ АД, включени в списъка на приетите вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ на кредиторите на „Логис транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ в размер на 57 430.61 лв. главница и лихви в общ размер на 19 335.23 лв., включени в списъка като обезпечени с НА за учредяване на договорна ипотека № 49, т. 1, рег. № 560/ 23.02.2017 г. на СВ гр. Разград и договор за особен залог върху индивидуално определени движими вещи, вписан в ЦРОЗ под № 2017022701540, не са обезпечени с посочените обезпечения, да се предвиди поредност за удовлетворяването им по чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ за главницата и по чл. 722, ал. 1, т. 8 и т. 9 от ТЗ за лихвите, както и да се приеме за установено, че вземанията на „Юробанк България“ АД по Договор за кредит № 05-0130/21.02.2011 г. не са обезпечени с договор за особен залог, вписан под № 2011022100860 и същото обезпечение не дава право на предпочитателно удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ.

Страните не спорят помежду си и съдът, с оглед на събраните и

приобщени към доказателствения материал по делото доказателства, приема за безспорно установено, че с Решение № 18/11.06.2021 г., постановено по т. д. № 64/2020 г. на Разградския окръжен съд, „Логис транс“ ЕООД е обявено в несъстоятелност на основание чл. 710 от ТЗ.

По същото дело с Молба вх. № 488/ 15.02.2021 г. /приложена към делото на Разградския окръжен съд/ ответникът „Юробанк България“ АД е предявило вземанията си срещу длъжника, измежду които и вземане /т. 1 от молбата/, основано на Договор за кредит за предоставяне на кредитна линия № 100-1977/ 23.02.2017 г., допълнен и изменен с Допълнително споразумение № 1 от 20.02.2018 г., Допълнително споразумение № 2 от 05.02.2019 г., Допълнително споразумение № 3 от 06.03.2019 г., Допълнително споразумение № 4 от 04.09.2019 г., Допълнително споразумение № 6 от 20.02.2020 г., Допълнително споразумение № 7 от 11.05.2020 г., с кредитополучател: „Логис транс“ ЕООД в общ размер на 578 761.47 лв. В т. 3 от молбата кредиторът е предявил вземане въз основа на договор за кредит № 05-0130/ 21.02.2011 г. в размер на 243 886. 41 евро с левова равностойност 477 000.36 лв. Вземането е предявено като обезпечено с учредена договорна ипотека № 101, т. 1, рег. № 925, дело № 59/2011 г., учреден залог по реда на ЗОЗ на ДМА, машини и съоръжения от 21.02.2011 г., вписан в ЦРОЗ под № 2011022100860, залог на вземания за наличности по сметки от 18.02.2014 г., вписан в ЦРОЗ под № 2014021802498.

От служебно извършената справка в ТР по партидата на дружеството, е видно, че на 19.03.2021 г. е публикуван списък на приетите вземания предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ. Под № 5 синдикът е включил в списъка кредитора „Юробанк България“ АД с вземане в размер на общо на 575 595.13 лв. по Договор за кредитна линия № 100-1977/23.02.2017 г., обезпечени с ипотека с НА № 49, т. 1 от 23.02.2017 г., особен залог № 02017022701540 ЦРОЗ с поредност за удовлетворяване по чл. 722, т. 1 от ТЗ. Общият размер на вземането е формиран от 557 430.61 лв. главница; 16 168.89 лв. лихва; 1 995.63 лв. разноси и 3 166.34 лв. лихва. В същата т. 5 синдикът е включил вземането на кредитора в размер на 477 000.36 лв. по Договор за кредит № 05-0130/ 21.02.2011 г., като обезпечено с нотариален акт от 21.02.2011 г. и залог на суми по сметка особен залог.

Във връзка с така приетото вземане, предявено на 15.02.2021 г., в срока

по чл. 690 от ТЗ е депозирано възражение от Национална агенция за приходите. Същото е оставено без уважение от съда по несъстоятелността с определение № 46 от 07.05.2021 г. по т. д. № 64/2020 г. на Разградския окръжен съд.

Спорен между страните се явява въпросът дали действително приетите вземания на кредитора „Юробанк България“ АД, включени в списъка с приети вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ на кредиторите на „Логис транс“ ЕООД /в несъстоятелност/, по Договор за кредитна линия № 100-1977/23.02.2017 г., в размер на 57 430. 61 лв. – главница и 19 335.23 лв. – лихви, действително са обезпечени с посочените обезпечения, както и относно приетата от синдика обезпеченост на дълга по Договор за кредит № 05-0130/21.02.2011 г. с особен залог, вписан под № 2011022100860 и съответно поредността им на удовлетворяване.

Видно от материалите по делото на 23.02. 2017 г. между „Юробанк България“ АД като кредитор, „Логис транс“ ЕООД като кредитополучател, „Логис“ ЕООД, като солидарен длъжник и Ю. И. Е. като солидарен длъжник, е сключен Договор за предоставяне на кредитна линия № 100-1977 с максимален разрешен размер 500 000 лева. На 23.02.2017 г. между същите лица е сключен договор за учредяване на ипотека с НА № 76, том 1, рег. № 1356, дело 53/2017 г. на нотариус с рег. № 291 на НК. Длъжникът е учредил ипотека за обезпечаване на всички вземания по Договор за предоставяне на кредитна линия 100-1977/23.02.2017 г. върху недвижим имот, представляващ Поземлен имот с идентификатор 61710.509.502 по КKKP на гр. Разград, заедно с построените в него и описани в нотариалния акт сгради.

На 23.02.2017 г. между „Юробанк България“ АД и „Логис транс“ ЕООД е сключен договор за особен залог № 100-1977-1 за обезпечение на целия дълг по договора за кредит. Предмет на договора за особен залог са 5 бр. товарни автомобили и 5 бр. полуремарке, подробно описани. С Анекс № 1 / 04.09.2019 г. към договора за особен залог на основание чл. 3 от Допълнително споразумение № 4/ 04.09.2019 г. към договор за предоставяне на кредитна линия № 100-1977/23.02.2017 г. е изменено заложеното имущество, като страните са се съгласили частично заличаване на учредения в полза на банката особен залог на имущество върху заложили 4 бр. товарни автомобили, като останалата част от залога върху описаните вещи се запазва.

Приложено е потвърждение за вписване в ЦРОЗ на договора за особен залог под № 2017022701540 от 27.02.2017 г. /л. 101 от т. д. 31/2021 г. на Разградския окръжен съд/.

Крайният срок за усвояване и за издължаване на кредита са променени с Допълнителни споразумения № 1/20.02.2018 г., № 2/05.02.2019 г. и № 7/11.05.2020 г.

С Допълнително споразумение № 3 към договора №100-1977, сключен на 06.03.2019 г., размерът на кредита е увеличен със сума в размер на 58 675 лв. и е станал в общ размер на 558 675 лв. Впоследствие остатъкът по главницата е променен на 557 430.61 лв. съгласно Допълнително споразумение № 6/20.02.2020 г.

Съобразно представения по делото НА № 107, т. I, рег. № 2436, дело № 71/2019 г., сключен на 07.03.2019 г. между „Юробанк България“ АД, като кредитор, „Логис транс“ ЕООД като кредитополучател, „Логис“ ЕООД, като солидарен длъжник и Ю. И. Е. като солидарен длъжник, е учредена договорна ипотека до сума в размер на 58 675 лева, ведно с начислените лихви, комисионни, такси, разноски, на основание допълнително сключени анекси към договора за предоставяне на кредитна линия № 100-1977/ 23.02.2017 г., изменен с анекси: Допълнително споразумение № 1, № 2, № 3 към договора за кредит. Учредена е ипотека върху Поземлен имот с идентификатор 61710.509.502 по КККР на гр. Разград заедно с построените в имота 11 сгради, подробно описани с идентификатори. В т. IV, страните са се съгласили, че учредената с този нотариален акт ипотека, заедно с учредената по същия договор за кредит първа по ред ипотека с НА № 76, том 1, рег. № 1356, дело 53/2017 г. ще обезпечава задълженията на кредитополучателя към банката в пълния им размер, а именно 558 675 лв., ведно с дължимите лихви, неустойки, такси, комисионни и др. разноски.

По делото е приобщен сключен на 06.03.2019 г. Договор за особен залог върху вземания за наличности по сметка № 100-1977-3 за обезпечаване на главница 558 675 лв. по договор за кредит №100-1977, изменен с допълнителни споразумения № 1, № 2 и № 3.

Видно от събраните по делото доказателства на 21.02.2011 г. между кредитора и длъжника е сключен Договор за залог на ДМА, машини, съоръжения, транспортни средства и други движими вещи, вписан в ЦРОЗ на

21.02.2011 г., за обезпечаване на дълга по Договор за кредит № 05-0130 от 21.02.2011 г. На 18.02.2014 г. към същия договор за кредит е сключен Договор за особен залог на вземания за наличности по сметка № 05-0130-1. Договорът е вписан в ЦРОЗ на 18.02.2014 г. В следствие на 31.01.2019 г. с разпореждане за вписване № 2019013101731 е подновено вписването на договора за особен залог.

Въззивната инстанция, отчитайки конвенционалните предпоставки за допустимост на иска по чл. 694 от ТЗ и с оглед на обстоятелствата, че: кредиторът е измежду страните, на които им е признато качеството на надлежен ищец с активна процесуална легитимация да предяви отрицателния установителен иск по чл. 694, ал. 3, т. 1 от ТЗ, че исковата молба е депозирана в съда на 26.05.2021 г. с п.к. от 25.05.2021 г., т. е. подадена в срока по чл. 694 от ТЗ и от кредитор с признато вземане – следователно, страна с възникнала формално активна процесуална легитимация, би могла да достигне до правния извод за допустимост на развилото се пред Разградския окръжен съд производство и да се произнесе по съществото на правния спор.

Гореизложената фактическа обстановка дава основание на въззивната съдебна инстанция да направи следните **правни изводи**:

По същество:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 694, ал. 3, т. 1 от ТЗ от Национална агенция за приходите против „Логис транс“ ЕООД /в несъстоятелност/, „Юробанк България“ АД, Р. Т. - синдик на „Логис транс“ ЕООД /в несъстоятелност/, за установяване, че приетите вземания на ответника „Юробанк България“ АД, включени в списъка на приетите вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ на кредиторите на „Логис транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ в размер на 57 430.61 лв. главница и лихви в общ размер на 19 335.23 лв., включени в списъка като обезпечени с НА за учредяване на договорна ипотека № 49, т. 1, рег. № 560/ 23.02.2017 г. на СВ гр. Разград и договор за особен залог върху индивидуално определени движими вещи, вписан в ЦРОЗ под № 2017022701540, не са обезпечени с посочените обезпечения, да се предвиди поредност за удовлетворяването им по чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ за главницата и по чл. 722, ал. 1, т. 8 и т. 9 от ТЗ за лихвите, както и да се приеме за установено, че вземанията на „Юробанк България“ АД по Договор за кредит № 05-0130/21.02.2011 г. не са обезпечени с договор

за особен залог, вписан под № 2011022100860 и същото обезпечение не дава право на предпочитателно удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ.

Спорен между страните се явява въпросът дали действително приетите вземания на кредитора „Юробанк България“ АД, включени в списъка с приети вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ на кредиторите на „Логис транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ по Договор за кредитна линия № 100-1977/23.02.2017 г., в размер на 57 430.61 лв. – главница и 19 335.23 лв. – лихви, действително са обезпечени с посочените обезпечения, както и относно приетата от синдика обезпеченост на дълга по Договор за кредит № 05-0130/21.02.2011 г. с особен залог, вписан под № 2011022100860 и съответно поредността им на удовлетворяване.

Съвкупният анализ на събраните по делото доказателства води до извода, че между въззиваемите „Логис транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ и „Юробанк България“ АД са възникнали облигационни отношения, в резултат на валидно сключени Договор за кредит за предоставяне на кредитна линия № 100-1977/23.02.2017 г., допълнен и изменен с Допълнително споразумение № 1 от 20.02.2018 г., Допълнително споразумение № 2 от 05.02.2019 г., Допълнително споразумение № 3 от 06.03.2019 г., Допълнително споразумение № 4 от 04.09.2019 г., Допълнително споразумение № 6 от 20.02.2020 г., Допълнително споразумение № 7 от 11.05.2020 г., за сумата в общ размер на 578 761.47 лв. и въз основа на Договор за кредит № 05-0130/21.02.2011 г. за сумата в размер на 243 886.41 евро с легова равностойност 477 000.36 лв.

Правилно и в съответствие с представените от кредитора и служебно изискани от съда писмени доказателства, вземането на банката по Договор за кредит за предоставяне на кредитна линия № 100-1977/23.02.2017 г. е включено в списъка на приетите вземания като обезпечено с договорна ипотека. Кредитът е обезпечен до пълния му размер, ведно с дължимите лихви, неустойки, такси, комисионни и други разноси чрез учредени договорни ипотеки - първа по ред ипотека с НА № 76, том 1, рег. № 1356, дело 53/2017 г. и последваща договорна ипотека с НА № 107, т. 1, рег. № 2436, дело № 71/2019 г., сключена на 07.03.2019 г. За обезпечение на целия дълг по договора за кредит между „Юробанк България“ АД и „Логис транс“ ЕООД е сключен и договор за особен залог № 100-1977-1 от 23.02.2017 г.,

изменен с Анекс № 1/04.09.2019 г. Същият е вписан в ЦРОЗ под № 2017022701540 на 27.02.2017 г. съобразно приложено потвърждение за вписване в ЦРОЗ /л. 215 от първоинстанционното дело/. Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 2 от ЗОЗ, действието на вписването трае 5 години от деня, в който е извършено първоначалното вписване, поради което към момента на включване на вземането в списъка на приетите вземания дълга е бил обезпечен с договора за особен залог.

Вземането по Договор за кредит № 05-0130 от 21.02.2011 г. е обезпечено със сключен между кредитора и длъжника Договор за залог на ДМА, машини, съоръжения, транспортни средства и други движими вещи, вписан в ЦРОЗ на 21.01.2011 г. Действието на вписването е изтекло на 21.02.2016 г., съобразно чл. 30, ал. 2 от ЗОЗ. Междувременно на 18.02.2014 г. към същия договор за кредит е сключен Договор за особен залог на вземания за наличности по сметка № 05-0130-1, вписан в ЦРОЗ на 18.02.2014 г. под № 2014021802498. Предвид факта, че действието на вписването трае 5 години от деня, в който е извършено първоначалното такова, то процесното вписване на договора за особен залог би имало действие до 18.02.2019 г. Впоследствие на 31.01.2019 г., преди изтичане на петгодишния срок, с разпореждане за вписване е вписано подновяване, поради което към момента на включване на вземането в списъка на приетите вземания същото е било обезпечено с договора за особен залог за наличности по сметка.

С оглед на изложеното, съдът намира, че процесните вземания действително са обезпечени с посочените обезпечения, което обосновава неоснователността на предявения установителен иск с правно основание чл. 694, ал. 3, т. 1 от ТЗ.

Предвид горното, първоинстанционното решение е правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

По отношение на депозираната частна въззивна жалба от Национална агенция за приходите, чрез директор на Дирекция „Държавни вземания“ – В. П. срещу определение № 2 от 07.01.2022 г., постановено по т. д. № 31/2021 г. по описа на Разградския окръжен съд, с което жалбоподателят е осъден да заплати по сметка на Разградски окръжен съд сумата от 767.65 лв. - държавна такса на осн. чл. 77 от ГПК във вр. с чл. 694, ал. 7 от ТЗ, настоящият съдебен състав намира, че в настоящия случай не е приложима разпоредбата на чл. 84,

ал. 1, т. 1 от ГПК, съгласно която държавата и държавните учреждения се освобождават от заплащане на държавна такса по искове за публични държавни вземания. Действително Национална агенция за приходите е държавно учреждение, но предмет на предявения иск не са публични държавни вземания, а поредността на удовлетворяване на вземанията на кредитора на „Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ - „Юробанк България“ АД.

Съдът намира, че след като предмет на производството не е установяването поредността на удовлетворяване на публични държавни вземания в производството по несъстоятелност, а се касае за установяване поредност на удовлетворяване по отношение на вземанията на кредитора на „Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ - „Юробанк България“ АД, то частната жалба се явява неоснователна.

Предвид изложеното Национална агенция за приходите не е освободена от заплащане на държавна такса по делото, а обжалваното определение се явява правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

По разноските:

Съобразно изхода от спора разноски се дължат в полза на въззиваемите „Юробанк България“ АД и на особения представител на „Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ - адв. И. И.. В полза на „Юробанк България“ АД следва да се заплати сумата в размер на 350 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение съобразно представен списък по чл. 80 в съответствие с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 25 от Наредба за заплащането на правната помощ. В полза на особения представител на „Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ - адв. И. И. следва да се заплати възнаграждение за особен представител в размер на 1 000 лв., определено съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. На основание чл. 694, ал. 7 от ТЗ вр. с чл. 18 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, Национална агенция за приходите следва да заплати и дължимата за въззивно обжалване държавна такса в размер на 383.80 лв. в полза на бюджета на съдебната власт по сметката на Варненския апелативен съд.

Водим от горното, съдът

РЕШИ.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 28 от 15.12.2021 г., постановено по т. д. № 31/2021 г. по описа на Разградския окръжен съд.

ПОТВЪРЖДАВА определение № 2 от 07.01.2022 г., постановено по т. д. № 31/2021 г. по описа на Разградския окръжен съд, с което Национална агенция за приходите, гр. София е осъдена да заплати по сметка на Разградски окръжен съд сумата от 767.65 лв. за държавна такса на осн. чл. 77 от ГПК във вр. с чл. 694, ал. 7 от ТЗ.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, гр. София да заплати на „Юробанк България“ АД, ЕИК 128001313, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Околовръстен път“ № 260, сумата от **350 лв.**, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, гр. София да заплати на особения представител на „Логис Транс“ ЕООД /в несъстоятелност/ - адв. И. К. И., сумата от **1 000 лв.**, представляваща възнаграждение за особен представител определено съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, гр. София да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Варненския апелативен съд дължимата за въззивно обжалване държавна такса в размер **383.80 лв.**

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен касационен съд на РБ по реда на чл. 280, ал. 1 от ГПК, респ. ал. 2 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____